

tum dictione exquisitissima, sed interdum nimis contorta et calamistrata; ita ut negari nequeat, eiusmodi carmina callidiorum quam cetera postulare interpretem.

Plurima quidem, in quibus utraque editio aut alterutra saltem peccat contra grammaticam, contra orthographiam, contra metrum, denique contra sensum, primo adpectu sine ulla haesitatione tuto corrigere licet. In aliis autem locis, haud paucis numero, altius insedit latiusque serpsit corruptela, quam quae coniecturis modicis et paene certis sit sanabilis. Itaque intellexi, sine librorum manusccriptorum ope novam editionem satis emendatam concinnari non posse, et mature operae criticae praesidia circumspicere coepi. Asservatur in bibliotheca Franciae Regis codex unicus Hitôpadêsae, Bengalicus, in Catalogo Hamiltoniano numero CXLI notatus, scriptus *S'âka* 1618, i. e. A. Chr. 1696, quem nono abhinc anno, dum Parisiis commorabar, accurate cum editione Londinensi contuli, et trium priorum librorum variam lectionem excerpti; quartum postea supplevit Lassenius noster. Duos codices Londini in Curia Indica exstantes, fragmentum tertii e libris Jonesii in bibliotheca Societatis Regiae scientiarum, inspicimus tantummodo: ad describendum neutri nostrum suppetebat otium, quum tota mente in Rameida intenti essemus. Vix e Britannia reducem invisit me vir illustris Liber Baro SCHILLING DE CANSTATT, Petropolitanus, Russiarum Imperatori a consiliis status. Is ingenio haud minus quam